

MATTHEÛS

26:14-16

Judas' afval, motieven en verraad van Jezus
voor dertig zilverstukken

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/26-14-16

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Was Judas ooit een oprechte discipel?	6 min	3
2	Judas behoorde ooit tot Gods volk	5 min	5
3	Waarom Judas zich tegen Jezus keerde	7 min	8
4	De profetische betekenis van het geld	4 min	12
5	De gelegenheid en afloop van het verraad	3 min	14
	Om verder te lezen		15

1

Was Judas ooit een oprechte discipel?

Ik lees uit Mattheüs 26, vers 14 en verder.

Toen ging een van de twaalf, die Judas Iskariot heette, naar de overpriesters

MATTHEÛS 26:14

Judas Iskariot is voor ons een raadsel. Hier is een man die Jezus waarschijnlijk zo'n tweeënhalf of drie jaar lang gevolgd heeft. Hij zag de wonderen die Jezus deed. En er is reden om te geloven dat Judas misschien zelfs zelf wonderen heeft verricht. We lezen namelijk minstens twee keer dat Jezus Zijn discipelen eropuit stuurde en hun macht gaf om demonen uit te drijven, zieken te genezen en zelfs doden op te wekken. Deze mannen gingen eropuit en deden die dingen, en ze brachten Hem verslag uit. Er is geen reden om te geloven dat alleen Judas niet in staat was deze wonderen te verrichten. Hij was een van de twaalf, en Jezus gaf deze bevoegdheid aan de twaalf. Toch raakt deze Judas, die ooit demonen had uitgedreven, zelf bezeten door de duivel. De duivel komt zijn hart binnen en brengt hem ertoe Jezus te verraden.

Judas is verloren; daar bestaat geen twijfel over. Jezus zei aan tafel:

De Zoon des mensen gaat wel heen zoals over Hem geschreven is, maar wee die mens door wie de Zoon des mensen verraden wordt! Het zou goed voor die mens zijn als hij niet geboren was.

MATTHEÛS 26:24

Hij zei dat het voor die man beter was geweest als hij nooit geboren was, dan dat hij de Zoon des mensen zou verraden. Als je over iemand zegt dat het beter voor hem is dat hij nooit geboren was, wijst dat er sterk op dat die man niet behouden was. Hoewel we

later, in hoofdstuk 27, lezen dat Judas spijt had van zijn daad, lezen we niet dat hij een bekering had die tot gerechtigheid leidde. In plaats daarvan leidde die tot de dood. Het was een wereldse droefheid die tot de dood leidt, want hij pleegde zelfmoord.

Maar veel christenen hebben over Judas gespeculeerd. Was hij ooit een echte gelovige in Jezus? Was hij ooit behouden? Als dat zo was, dan zouden we moeten stellen dat hij behouden was geweest en vervolgens verloren is gegaan. Sommige mensen zouden daar moeite mee hebben, omdat ze geloven dat je, als je eenmaal behouden bent, altijd behouden bent en dat je niets kunt doen waardoor je opnieuw verloren gaat. Vanwege het probleem dat het geval van Judas oplevert, hebben sommigen daarom betoogd dat Judas nooit werkelijk behouden was. Sommigen hebben betoogd dat hij vanaf het begin alleen maar een bedrieger was en dat hij iedereen misleidde over hoe oprecht hij werkelijk was.

Het is waar dat Jezus Judas ongeveer een jaar voordat Hij werd gekruisigd als een duivel aanduidde. In Johannes, hoofdstuk 6, zei Hij:

Jezus antwoordde hun: Heb Ik u niet, de twaalf, uitverkoren? En een van u is een duivel.

JOHANNES 6:70

Op dat moment wist Jezus dat een van hen een duivel was en duidde Hij diegene zo aan. Het is duidelijk dat Hij naar Judas Iskariot verwees. Maar was hij, om zo te zeggen, altijd een duivel? Was Judas altijd een bedrieger? Dat is heel moeilijk vast te stellen.

Om te beginnen zei Jezus eens tegen de twaalf:

En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen.

MATTHEÛS 19:28

Hoewel Judas zijn plaats daar verspeelde en in Handelingen, hoofdstuk 1, door Matthias werd vervangen, gold de belofte voor hem toen Judas daar nog bij was. Toen hij afvallig werd, verloor hij zijn aanspraak op die belofte. Maar Jezus sprak tot die twaalf, en Judas was een van hen. Hij zei:

Voor jullie twaalf staan er plaatsen klaar op twaalf tronen.

Zoals ik al zei, liet hij zijn plaats onbezet achter en verspeelde hij die. Maar Jezus gaf aan dat die plaats op dat moment aan hem toebehoorde.

Bedenk dat de twaalf, toen Jezus hen eropuit stuurde, inderdaad demonen uitdreven, het Evangelie verkondigden, doden opwekten, enzovoort. Er is geen reden om te geloven dat Judas als enige van de twaalf deze dingen niet kon doen en daardoor enorm uit de toon viel. Er is een zeer sterke reden om te geloven dat Judas oprecht was.

Je herinnert je misschien dat Jezus in de bovenzaal voorspelde dat één van hen Hem zou verraden, en dat Judas kort daarna opstond om de kamer te verlaten. De Bijbel laat zien dat de andere discipelen zelfs niet vermoedden dat Judas degene was over wie Jezus zojuist had gesproken. Ze dachten dat hij eropuit ging om iets voor Jezus te regelen toen hij de kamer verliet, omdat Judas blijkbaar zo overtuigend een discipel was. Ze hadden genoeg gezien om werkelijk te geloven dat hij een echte discipel was. Als je zo lang met elkaar samenleeft als deze mensen deden, is het moeilijk voor te stellen dat een bedrieger hen zo goed voor de gek kon houden. Zelfs toen Judas de kamer verliet, koesterden ze geen enkele argwaan jegens hem, hoewel Jezus zojuist had voorspeld dat één van hen Hem zou verraden.

2

Judas behoorde ooit tot Gods volk

Het lijkt mij zeer onwaarschijnlijk dat Judas vanaf het begin een bedrieger was. Jezus bad de hele nacht voordat Hij de twaalf apostelen uitkoos en vastte naar alle waarschijnlijkheid ook. Toen Hij hen riep, riep Hij hen zodat ze konden prediken, bij Hem konden zijn en als verlengstukken van Hemzelf konden optreden. Judas werd

toen uitgekozen, en we weten niet of Jezus met opzet iemand zou hebben uitgekozen om Hem te verraden. Dat kan Hij hebben gedaan, maar er is hier nog iets anders om te overwegen.

Toen Jezus in Johannes, hoofdstuk 17, tot Zijn Vader bad, zei Hij in vers 12:

Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik hen in Uw Naam. Hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard en niemand uit hen is verloren gegaan dan de zoon van het verderf, opdat de Schrift vervuld wordt.

JOHANNES 17:12

Hij bedoelt de discipelen.

Let op, Jezus zegt tegen Zijn Vader:

Van degenen die U Mij hebt gegeven, is er maar één verloren gegaan.

Dat is wat Hij zei:

Van degenen die U mij hebt gegeven, is niemand verloren gegaan behalve de zoon van het verderf.

Dat betekent dat de zoon des verderfs ooit een van degenen was die de Vader Hem gegeven had.

Degenen die de Vader Hem gegeven had, waren mensen die oprecht tot het Joodse overblijfsel behoorden. Hoe weet ik dat? Omdat Jezus dat zei. Het staat eerder in ditzelfde hoofdstuk, Johannes 17, waar Jezus aan het bidden is. Hij zegt in vers 6:

Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven, en zij hebben Uw woord in acht genomen.

JOHANNES 17:6

Let op wat Jezus zegt over degenen die de Vader Hem gegeven heeft. Judas was een van hen. Uit vers 12 weten we dat Judas een van degenen was die de Vader Hem gegeven had. Wat weten we over degenen die de Vader Hem gaf? Jezus zei tegen de Vader:

Ze waren van U en U hebt ze aan Mij gegeven.

Wat betekent het dat zij van Hem waren? Het betekent dat de discipelen die God aan Jezus gaf om Zijn discipelen te zijn, daarvoor al discipelen van God waren. Zij maakten deel uit van het Joodse overblijfsel in Israël. Er was een overblijfsel van mensen die geloofden en oprecht waren tegenover God. Zij waren door hun geloof gered. Toen Jezus kwam, gaf God, aan Wie zij toebehoorden, hen aan Jezus. Zo werden zij discipelen van Jezus.

Daar moet Judas ook bij gehoord hebben, want hij was een van degenen die de Vader Hem gaf. Dat betekent dat Judas, voordat hij een volgeling van Jezus werd, deel uitmaakte van het ware overblijfsel van Israël. Hij behoorde God toe. Hij was niet een van de mensen van de duivel. Jezus zegt niet:

Ze waren van de duivel en U hebt ze aan mij gegeven.

Hij zei:

Ze waren van U, Vader, en U hebt ze aan Mij gegeven.

De mensen die in Israël al Gods volk waren, werden Jezus' mensen toen Hij kwam. De Vader gaf Zijn volgelingen als het ware aan Jezus om volgelingen van Jezus te worden, en stuurde hen Zijn kant op, net zoals Johannes de Doper dat deed. Johannes de Doper had volgelingen, en hij wees hen op Jezus en gaf hen aan Hem. Sommigen van hen gingen niet, maar sommigen wel.

Het punt is dat de Vader in Israël mensen had die oprecht, trouw en echt waren en deel uitmaakten van het overblijfsel. Toen Jezus kwam, leidde de Vader degenen die van Hem waren naar Jezus en gaf Hij hen aan Hem. Judas was een van degenen die de Vader aan Jezus gaf. Dat moet betekenen dat Judas ooit tot Gods volk behoorde. Judas maakte ooit deel uit van het gelovige overblijfsel in Israël. Toen hij bij Jezus kwam, deed hij dat met oprechte motieven, maar hij viel af. Er gebeurde iets waardoor hij gedesillusioneerd raakte.

Als dit de theologie van sommige mensen dwarszit, vind ik dat vreselijk jammer voor hen. Maar de waarheid schudt onze theologische vooronderstellingen soms door elkaar. De Bijbel zegt nergens dat iemand die op een bepaald moment gered is, niet verloren kan gaan. Er staat wel dat niemand hen uit Gods hand kan rukken en dat er buiten onszelf geen macht is die ons met geweld bij God vandaan kan halen. De Bijbel zegt echter niet dat wij, wanneer we christen worden, onze vrije wil verliezen en in deze zaak geen enkele keuze meer hebben. We hebben wel degelijk een keuze. Judas raakte blijkbaar verbitterd tegenover Jezus. Uiteindelijk kwam de duivel zijn hart binnen en ging hij weg om Jezus te verraden.

3

Waarom Judas zich tegen Jezus keerde

Waarom zou Judas verbitterd zijn geraakt tegenover Jezus? Dat weten we eigenlijk niet. Daar bestaan verschillende theorieën over. Waarschijnlijk is de overheersende theorie — en we hebben niets in de Schrift wat ons dit vertelt, maar het is waarschijnlijk de meest gangbare theorie — dat Judas werkelijk hoopte dat Jezus de Romeinen omver zou werpen en Zich zou tonen als de politieke, militaire Messias die alle Israëlieten verwachtten. Maar dat deed Hij niet, en Spreuken zegt:

Uitgestelde verwachting krenkt het hart, maar een vervuld verlangen is een boom des levens.

SPREUKEN 13:12

Het kan zijn dat Judas verbitterd raakte tegenover Jezus omdat Jezus niet te werk ging zoals de meeste Joden, en waarschijnlijk Judas zelf, hoopten dat Hij te werk zou gaan. Dat wil zeggen: Hij bevrijdde Israël niet van de Romeinen. Je herinnert je misschien dat zelfs zo'n ware profeet als Johannes de Doper blijkbaar met teleurstelling worstelde. Vanuit de gevangenis stuurde hij boodschappers naar Jezus met de vraag:

en zei tegen Hem: Bent U het Die komen zou, of verwachten wij een ander?

MATTHEÛS 11:3

Jezus zei tegen de boodschappers:

En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd;

MATTHEÛS 11:4-5

Hij zei ook:

en zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.

MATTHEÛS 11:6

Wij geloven dat Johannes de Doper die raad aannam en niet toeliet dat zijn geloof aan het wankelen werd gebracht door wat Jezus deed. Alleen omdat Jezus niet deed wat Johannes dacht dat de Messias moest doen, hoefde Johannes geen aanstoot aan Jezus te nemen.

Judas kwam echter kennelijk wel ten val. Net als Johannes de Doper wilde Judas waarschijnlijk dat Jezus de Romeinen zou verdrijven. Jezus deed dat niet, probeerde het niet eens en toonde er geen enkele belangstelling voor. Daarom kan Judas aanstoot aan Jezus hebben genomen, ten val zijn gekomen of teleurgesteld in Hem zijn geraakt. Misschien besloot hij: 'Ik ben boos op deze Man. Ik kies de kant van Zijn vijanden.' Hij kan zelfs hebben besloten dat Jezus de Messias niet was, omdat Jezus niet de dingen deed die de Messias geacht werd te doen. Daardoor zou hij Jezus als een bedrieger zijn gaan beschouwen, en misschien zelfs als een gevaarlijk persoon. Er waren immers valse messiassen, en die zorgden er altijd voor dat de Romeinen tegen het land optraden en een bloedbad aanrichtten. Telkens wanneer de Romeinen kwamen om deze messiassen met hun volgelingen neer te slaan, liep het uit op een bloedbad voor de Joden.

Judas kan hebben besloten: ‘Deze Jezus kan de Messias niet zijn. Hij doet niet wat de Messias volgens mij geacht wordt te doen. Daarom is Hij, als Hij niet de echte Messias is, een bedrieger. Hij heeft veel volgelingen en Hij is gevaarlijk.’ Misschien werd Judas ertoe gebracht zo te denken toen de duivel zijn hart binnenging. Dat is moeilijk te zeggen.

Sommigen opperen dat Judas Jezus eigenlijk tot handelen probeerde te dwingen. Sommige mensen denken dat Judas al die tijd een trouwe discipel was. Hij vond alleen dat Jezus een beetje te traag was, een beetje te terughoudend om te doen wat Hij moest doen. Hij dacht dat, als hij Jezus aan de Romeinen zou verraden, Jezus Zijn grote macht zou tonen wanneer de Romeinen kwamen om Hem te doden. Hij zou Zichzelf en Israël redden en de Romeinen omverwerpen, omdat Judas Hem als het ware tot handelen zou hebben gedwongen door de Romeinen erbij te halen.

Dat is nog een theorie. We kunnen onmogelijk weten wat Judas gedacht kan hebben, wat er in hem omging of waarom hij dit gedaan zou hebben. De Bijbel zegt dat hij het deed om de profetie te vervullen, en dat het gebeurde omdat de duivel zijn hart binnenging. Welke motieven men Judas ook kan toeschrijven voor wat hij deed, hij kan niet worden vrijgepleit. Het was een duivelse daad. Het was iets kwaads. Hij liet de duivel binnenkomen.

De Bijbel zegt in Efeze, hoofdstuk 4:

Word boos, maar zondig niet; laat de zon niet ondergaan over uw boosheid, en geef de duivel geen plaats.

EFEZE 4:26-27

Als je boos wordt en de zon over je toorn laat ondergaan, geef je misschien plaats aan de duivel. Het lijkt erop dat Judas door zijn teleurstelling boos op Jezus kan zijn geworden en dat hij plaats gaf aan de duivel. De duivel kwam binnen en inspireerde hem om te doen wat hij deed.

Sommigen proberen Judas werkelijk voor te stellen als een fatsoenlijke man die vanuit de beste motieven handelde. Volgens mij gebeurt dat zelfs in de rockopera Jesus Christ Superstar. Daarin wordt Judas bijna meer verheerlijkt en bejubeld dan Jezus. Judas

wordt als de held voorgesteld. Voor zover ik me herinner — het is vele jaren geleden dat ik dat stuk heb gehoord — bieden de overpriesters Judas geld aan en aarzelt hij zelfs om het aan te nemen. Hij doet alleen maar zijn burgerplicht door deze gevaarlijke persoon aan te geven, en het geld interesseert hem helemaal niet.

Maar zo stelt de Bijbel het niet voor. Judas werd door geld gemotiveerd. Er staat dat hij naar de overpriesters ging en zei:

Toen ging een van de twaalf, die Judas Iskariot heette, naar de overpriesters en zei: Wat wilt u mij geven, als ik Hem aan u overlever? En zij kenden hem dertig zilverstukken toe. En van toen af zocht hij een geschikte gelegenheid om Hem over te leveren.

MATTHEÛS 26:14-16

In Johannes, hoofdstuk 12, is ons al verteld dat Judas een dief was en de penningmeester van de groep discipelen. Als penningmeester droeg hij de geldbuidel bij zich, en hij nam er ook geld uit voor eigen gebruik. Hij verduisterde geld. Hij beroofde de groep discipelen. We kunnen zien dat dit een man was die verteerd werd door materialistische afgoderij en hebzucht.

Hij ging naar de overpriesters en zei:

Wat willen jullie me geven als ik Hem aan jullie uitlever?

Zij antwoordden met een daad. Er staat:

Ze telden dertig zilverstukken voor hem uit.

Dertig zilverstukken is werkelijk niet ontzettend veel geld. Het zou ongeveer het maandloon van een gemiddelde arbeider zijn geweest. Wat verdient de gemiddelde arbeider tegenwoordig in een maand? Als hij iets meer dan het minimumloon verdient, laten we zeggen dat hij een goede arbeider is en tien dollar per uur krijgt, dan zou dat vóór belastingen vierhonderd dollar per week zijn, ongeveer zestienhonderd

dollar per maand. Dertig zilverstukken zouden in die tijd een maandloon zijn geweest. Judas verraadde Jezus voor het equivalent van misschien duizend of tweeduizend dollar.

Sommigen zouden kunnen zeggen: 'Ik zou zo'n bedrag op dit moment zeker goed kunnen gebruiken. Misschien zou ik ook in de verleiding komen.' Maar als je erover nadenkt, is dat geld ontzettend snel op. Je ziel verkopen voor zo'n armzalig bedrag is werkelijk een stomme transactie.

4

De profetische betekenis van het geld

Er was voorzien dat dit zou gebeuren, al stellen sommige mensen de duidelijkheid van die voorziening overdreven voor. Want nergens in de Schrift staat dat de Messias voor dertig zilverstukken verraden zal worden. Veel mensen zeggen dat het voorzien was, en in zekere zin was dat ook zo, maar niet op de manier die sommige mensen denken. In Zacharia hoofdstuk 11 speelt de man Zacharia een dramatische rol, een soort uitgebeelde gelijkenis. In deze gelijkenis is hij een herder en vervult hij in feite de rol van de Messias. Hij zegt dat weliswaar niet, maar hij beeldt de rol uit van de Messias als de herder van Israël. Hij heeft twee herdersstaven. De ene betekent genade en de andere verbondenheid of eenheid. Hij komt naar Israël met deze staven — en dit gebeurde kennelijk in een visioen dat Zacharia had — en Israël haat hem. Daarom breekt hij de staf die genade heet. Dat betekent dat hij zijn verbond met hen verbreekt. Later breekt hij de staf die eenheid heet. Dat betekent dat de Joden zelf verdeeld raken en onderling oorlog voeren.

Maar waar het om gaat, is dat we lezen dat ze hem dertig zilverstukken betalen wanneer hij besluit dat hij niet langer hun herder zal zijn, omdat ze hem gehaat hebben. In Zacharia 11, vers 12, zegt hij:

Want Ik had tegen hen gezegd: Als het goed is in uw ogen, geef Mij Mijn loon; zo niet, laat het na. Toen hebben zij Mijn loon afgewogen: dertig zilverstukken.

ZACHARIA 11:12

Hier worden de dertig zilverstukken in het Oude Testament voorzegt. Maar zoals je kunt zien, is dit geen voorzegging die zegt dat ze de Messias voor dertig zilverstukken zullen verraden. Het gaat er veeleer om dat Zacharia een rol speelt waarin hij de Messias als de herder van Israël vertegenwoordigt, en ontslag neemt. Hij legt zijn taak neer en zegt: ‘Goed, ik stop ermee. Geef me mijn ontslagvergoeding — wat je maar wilt, wat je ook denkt dat ik waard ben.’ Ze geven hem dertig zilverstukken. Dat was trouwens een heel klein geldbedrag om iemand als ontslagvergoeding te geven. Hij noemt het sarcastisch een vorstelijke prijs en zegt dat het niet eens de moeite waard is om te houden. Hij werpt het naar de pottenbakker. De prijs die ze hem betaalden, is zo beledigend laag.

Wat heeft dat met Judas te maken? Judas komt niet eens voor in deze profetie in Zacharia. Daar verraadt niemand iemand voor dertig zilverstukken. Hoe komt het dat het verraad van Jezus door Judas voor dertig zilverstukken op de een of andere manier overeenkomt met die uitgebeelde gelijkenis in Zacharia 11?

Zoals ik het begrijp, past het op deze manier. Zacharia vervult de rol van de Messias en zegt tegen Israël: ‘Geef me wat jullie denken dat ik waard ben.’ En zij geven hem dertig zilverstukken. Dat laat zien dat Jezus voor het volk Israël slechts dat schamele bedrag waard zou zijn. Ze zouden Jezus niet hoog waarderen. Als ze Hem werkelijk het loon zouden geven waarop ze Hem waardeerden, zou dat slechts dertig zilverstukken zijn.

Zoals bleek, kwam Jezus natuurlijk niet naar hen toe om hun te vragen Hem loon te geven. Daarom hebben ze Hem nooit dertig zilverstukken gegeven. Maar door dat bedrag te betalen om Hem van Judas te krijgen, lieten ze zien hoeveel Hij hun waard

was. Judas kon Jezus aan hen uitleveren en zo lieten ze zien hoeveel Jezus hun waard was. Ze betaalden Judas dertig zilverstukken om Jezus in handen te krijgen. Dat is de overeenkomst.

Interessant is dat Zacharia de dertig zilverstukken, nadat ze hem gegeven waren, naar de pottenbakker in het huis van de Heere wierp. Later, in Mattheüs hoofdstuk 27, zullen we zien dat dit precies is wat er gebeurt met het geld dat Judas voor Jezus heeft ontvangen.

5

De gelegenheid en afloop van het verraad

Judas gaat bij de overpriesters weg en begint naar een gelegenheid te zoeken om Jezus te verraden. Er staat:

Vanaf dat moment zocht hij naar een gelegenheid om Hem te verraden.

Kennelijk had Judas geen duidelijk plan. Toen hij het geld aannam, wist hij niet hoe hij Jezus zou gaan verraden. Hij zei alleen: ‘Goed, nu heb ik geld. Ik ben verplicht om iets te doen. Ik moet een manier zoeken om mijn deel van de afspraak na te komen.’

Maar het was niet gemakkelijk om Jezus aan hen te verraden, omdat ze vastbesloten waren Hem niet in het openbaar gevangen te nemen. Anders zouden de menigten die Hem gunstig gezind waren, Hem misschien beschermen. Daarom moesten ze Hem 's nachts gevangen nemen. Maar waar Jezus 's nachts verbleef, was niet gemakkelijk vast te stellen. Jezus liet zelfs Zijn discipelen niet van tevoren weten waar Hij de nacht zou doorbrengen. Ze kwamen er pas achter toen ze daar aankwamen. Daarom wist Judas niet van tevoren waar Jezus zou zijn. Hij kon dus niet tegen de overpriesters zeggen: ‘Ga op die en die tijd daarheen, dan zal Hij daar zeker zijn.’

Maar één ding wist hij wel: Jezus ging 's avonds laat vaak naar de hof van Gethsémané om te bidden. Judas wist waarschijnlijk niet zeker of Jezus daar op een bepaalde avond heen zou gaan. Maar op een willekeurige avond was de kans groot dat Hij daar zou zijn. Later leidde Judas een groep soldaten van de overpriesters naar diezelfde hof. En inderdaad, daar trof hij Jezus biddend aan.

Natuurlijk overrompelden ze Jezus niet. Hij wist dat ze eraan kwamen. Hij ging daar zelfs heen om gevangengenomen te worden, omdat Hij wist dat Judas hen daarheen zou brengen.

Judas kreeg zijn geld, maar het interessante is dat hij het uiteindelijk niet behield. Uiteindelijk hing hij zichzelf op. Hij verloor dus zijn ziel in ruil voor een geldbedrag, maar vervolgens hield hij zelfs dat geldbedrag niet langer dan één dag. Zodra hij zag dat Jezus verraden was, zoals we in hoofdstuk 27 zien, kon hij niet verder leven met wat hij had gedaan. Hij leverde het geld in, gaf het terug aan de mensen die het hem gegeven hadden, en ging toen weg en hing zichzelf op.

Dat was geen erg goed einde voor degene die Jezus verraadt. En toch verraadt iedereen Jezus als hij zich niet aan Hem overgeeft. Hij is Heere. Als je Hem die plaats ontzegt, ben je Zijn verrader. Veel mensen hebben Hem, durf ik wel te zeggen, misschien voor een veel lagere prijs verraden dan dertig zilverstukken. In dat geval hebben ze geen enkele reden om op Judas neer te kijken.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 26:14
- Mattheüs 26:24
- Johannes 6:70
- Mattheüs 19:28
- Johannes 17:12
- Johannes 17:6
- Spreuken 13:12
- Mattheüs 11:3
- Mattheüs 11:4-5
- Mattheüs 11:6
- Efeze 4:26-27
- Mattheüs 26:14-16
- Zacharia 11:12

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.